

- 14.10.07

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

Primijeno: 27.12.2007. god. u 14.10.07 primjerku br. 14.10.07

Predato poštom priporučeno na recept dana 27.12.2007.

BOSNA I HERCEGOVINA

TUŽILAŠTVO / TUŽITELISTVO BiH

SARAJEVO

KM primjeno primijeno bos takop

Posebni odjel za ratne zločine

Regionalni tim III

Broj: KT-RZ-131/05

Sarajevo, 26.12.2007. godine

Sud BiH 21.10.07
Kriminalno odjeljenje i Apelaciono odjeljenje
Kriminalno odjeljenje i Apelaciono odjeljenje
Odsjek za sudsku upravu Doboja za 14.10.07

X. KRN-07/442

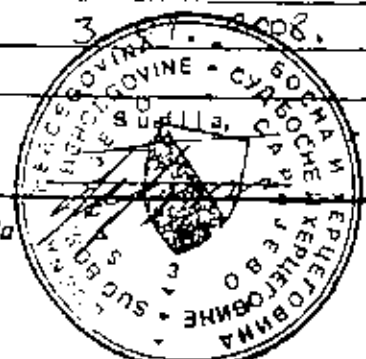
27.12.2007 (S.M.G.P.)

+ 3 registri i prilozi

27.12.2007 - 164.00

Optužnica K I - RZ - 131/05.

POTVRĐENA DANA 3.12.2008.

SUD BOSNE I HERCEGOVINE
Odsjek I za ratne zločine Kaznenog odjela Suda
Sudiji za prethodno saslušanje
Sarajevo

Na temelju odredbe člana 35. stav 2. tačka h) i člana 226 stav 1. Zakona o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine, podižem

OPTUŽNICU

Protiv:

KUJUNDŽIĆ PREDRAGA, zv. "Predo", sin Vasilija i majke Dušanke rođ. Tomić, rođen 30.01.1961.g. u selu Suho Polje, općina Doboja, JMBG 3001961120044, po nacionalnosti Srbin, državljanin BiH, po zanimanju zavurivač, srednjeg imovnog stanja, nastanjen u selu Suho Polje bb, općina Doboja, nalazi se u pritvoru po Rješenju Suda BiH broj X - KRN-07/442 od 11.10.2007.g. produžen Rješenjem X-KRN-07/442 od 09.11.2007.g., zastupa ga branilac po službenoj dužnosti - Ristić Miroslav, advokat iz Doboja,

što je:

U vremenskom periodu od proljeća 1992.g., do jeseni 1993.g. u okviru širokog i sistematskog napada vojske i policije tzv. Srpske republike BiH, kao i paravojnih formacija, usmjerenog protiv civilnog nesrpskog stanovništva općine Doboja, znajući za takav napad, kao komadant jedinice zvane "Predini vikovi", izvršio, podsticao, pomagao, te znao, a nije spriječio niti kaznio: ubistva; teška oduzimanja fizičke slobode suprotno osnovnim pravilima međunarodnog prava; prisiljavanje na seksualno ropstvo; silovanja; progon civilnog stanovništva nesrpske nacionalnosti na nacionalnoj, etničkoj, vjerskoj i spolnoj osnovi; te druga nečovječna djela učinjena u namjeri nanošenja velikih patnji, ozbiljnih fizičkih povreda i narušavanja zdravlja, tako što je:

- 1) Dana 10. maja 1992.g., nakon višesatnog artiljerijskog napada postrojbi Vojske Srpske Republike BiH na selo Grapska, općina Doboja, sudjelovao u pješadijskom

napadu i uništenju ovog sela, predvođeni pripadnike svoje jedinice zv. „Predini vukovi“, pu je pucajući iz vatrenog oružja u grupu civila bošnjačke nacionalnosti, koji su pokušavali pobjeći prema šumi, ranio mladb. svjedoku „2“, nanijevši mu prostrjelnu ranu u predjelu desne podlaktice, te lišio života mladb. [REDAKCIJA] (rođen 1981.g.), čije tijelo je ekshumirano iz masovne grobnice u mjestu Grapska dana 30.10.2000.g.; te istog dana učestvovao u prisilnom preseljenju stanovnika ovog sela, tako što je organizirao njihov prevoz autobusima u mjesto Kostajnicu.

- 2) dana 12. juna 1992. godine, skupa sa drugim jedinicama VRS, komandujući jedinicom zvanom „Predini vukovi“, izvršio okupaciju sela Črvčije Bukovačke, općina Doboj, kojom prilikom je minirana i srušena džamija u selu, opljačkane kuće, nakon čega je 5 kuća zapaljeno, među kojima i porodična kuća zaštićenog svjedoka „6“, te naređeno da se svi muškarci bošnjačke nacionalnosti u dobi od 17 do 65 godinu okupe ispred mjesnog doma gdje su njih oko 160 postrojeni u dvije vrste, a potom izloženi višesatnom fizičkom i psihičkom zlostavljanju od strane osumnjičenog, pripadnika njegove jedinice, kao i od strane njegovog brata Kujundžić Nenada (poginuo u julu 1992.g.), tako što su ih udarali rukama, nogama, kundacinu pušaka i drugim predmetima po svim dijelovima tijela, tjerali ih da legnu u tokve vode, licem okrenuti prema zemlji, pa ih tukli i skakali im po leđima, tjerajući ih da pjevaju „černičke pjesme“, a osumnjičeni iz siroja izdvojio dvojicu nještana, oficira bivše SNA, među kojima i zaštićenog svjedoka „32“ pa ih obojicu tukao, u potom naredio da se dovede majka zaštićenog svjedoka „6“, koju je zlostavljao, na način što joj je uperio cijev puške u glavu, tražeći da mu kaže gdje joj se nalazi sin ili će je ubiti, a potom joj pucao iznad glava;
- 3) istog dana, na istom mjestu, u popodnevniim satima, skupu su pripadnicima svoje jedinice zv. „Predini vukovi“, nezakonito lišio sloboda oko 160 civila bošnjačke nacionalnosti koje su prethodno zlostavljali na način opisan pod tačkom 2., tako što su ovi civili autobusima, i u pratnji pripadnika njegove jedinice, prevezeni i zatvoreni u logor zv. „Perčin disko“ - prijeratni ugostiteljski objekat koji se nalazi u mjestu zv. Vila, općina Doboj, gdje su bili izloženi nečovječnom postupanju, na način da su zatvoreni u prostor bez adekvatnog smještaja, bez mogućnosti obavljanja osnovnih higijenskih potreba, bez ikakve hrane u prvih nekoliko dana u potom su venom oskudnim dnevnim obracima, izloženi svakodnevnom fizičkom i psihičkom zlostavljanju i ponižavanju od strane raznih grupa vojnika kojima su stražari dozvoljavali slobodan ulazak, za koje postupke je osumnjičeni mogao znati, jer su takva postupanja sa zatvorenim civilima bila predvidiva posljedica zatvaranja u logore.
- 4) dana 12. jula 1992. godine, skupa sa drugim jedinicama VRS, komandujući jedinicom zvanom „Predini vukovi“, učestvovao u odvođenju 50 zatvorenika iz logora „Perčin disko“, koje su u naselju Makljenovac upotrijebili kao živi štiti za vrijeme odvijanja aktivnih borbenih dejstava između jedinica Armije BiH i jedinica VRS, tako što su im naredili da su sebe skinu gornji dio odjeće i da se postroje u pet redovu po deset zatvorenika, pu je kao primjer ostalima da ne smiju bježati, neidentifikovani vojnik ubio zatvorenika [REDAKCIJA] pucajući mu u glavu, a potom im naredili da se kreću ispred jedinica i borbenih vozila VRS u pravcu položaja

Arnije BiH, kojim prilikom je smirno stradalo najmanje 16 osoba, i to:

do danas nisu nađena i isti se vode kao nestali;

- 5) Dana 19. jula 1992.g., pripadnici njegove jedinice zv. „Predini vukovi“, došli u logor zv. „Perčin disk“, kada su zatvorenike izložili višesatnom mučenju i nečovječnom postupanju, tako što su ih udarali šakama, nogama, luncima, palcima, kahlovinu za stariju, metalnim šipkama i drugim predmetima po svim dijelovima tijela, nanoseći im time ozbiljne fizičke povrede; nekoliko zatvorenika među kojima i [REDACTED] tjerali da jedu sapun, tjerali ih da se luku međusobno i to posebno insistirajući da se međusobno luku članovi uže porodice, pa su tako zaštićenog svjedoku „8“ prisiljavali da se tuče sa svojim rođakom; za koje postupke je osumnjičeni znao, a nije ništa poduzeo da ih spriječi, niti da počinioce kazni;
- 6) Tačno neutvrđenog dana u junu 1992.g., naoružan i u pratnji 4 do 5 pripadnika svoje jedinice zv. „Predini vukovi“, došao u kuću u kojoj je živjela zaštićeni svjedok „4“ sa svojom djecom - tada mladb. svjedokom „2“ i djetetom u dobi od 1.5 godine, pa je naredio jednom od vojnika da od svjedokinje „4“ odvuče dijete koje je držala u naručju, nakon čega je vojnik po imenu „Golub“ odveo svjedokinju „4“ u sobu, gdje joj je naredio da se skine, pa kudu je to odbila, osamurio je, a zatim silovao, dok je za to vrijeme osumnjičeni udario puškom u glavu mladb. svjedokinju „2“, usljed čega je pala na pod, a potom počeo sa nje trgati odjeću, nakon čega je silovao, pri čemu je istu udarao i čupao za kosu, te joj psovao „balinsku mater“;
- 7) Istog dana, na istom mjestu, kao pod tačkom 6., nakon što je silovao mladb. svjedokinju „2“, rekao joj da će od tog dana ona postati njegova rabinja i izvršavati sve što on od nje bude tražio, a da će u suprotnom ubiti njenu majku i mlađu sestru, pa je tako u vremenskom periodu od juna do decembra 1992.g., istu prisilio na seksualno ropstvo, jer je prinjenom silu i prijetnjama, nad njom uspostavio isključivo pravo raspolaganja, kontrolu nad njenim kretanjima, psihološku kontrolu te kontrolu nad njenom seksualnošću, pri čemu je okrutno postupao i zlostijvao mladb. „2“, tako što je:
 - a) istoj ograničio slobodu kretanja, na način da ju je odvodio od kuće i vraćao kući kad god bi mu se to prohtjelo, u ona bez njegovog pristanka nije smjela učiniti bilo kakvu samostalnu radnju,
 - b) bez njenog pristanka i pristanka njenih roditelja, promijenio njeno muslimansko ime u srpsko, za koje ime joj je pribavio i identifikacione dokumente, te zahtijevao da se uvijek i svima predstavlja srpskim imenom, a ako to ne bi učinila-udarao je,

- c) zahtijevao od nje da čini sve što joj naredi, pa je između ostalog natjerao da na Radiu Doboju pročita izjavu u kojoj se navodi da su Muslimani krivi za rat, da su joj Muslimani ubili brata, da je ona svoje ime promijenila u srpsko te da poziva i druge Muslimane da to učine,
- d) naredio joj da oko vrata nosi lančić sa priveskom križa koji nikada ne smije skinuti, da nosi muslimanu uniformu srpske vojske i crvenu beretku na glavi,
- e) u navedenom vremenskom periodu, silovao je ili prisiljavao na seksualne radnje izjednačene sa seksualnim odnosom kad god bi mu se to prohtijelo, čineći to sam ili skupa sa drugim osobama, pri čemu je istu u više navrata brutalno mučio i ponižavao, stavljajući joj razne predmete u usta i polni organ, nazivajući je pogrdnim imenima i vrijeđujući je na nacionalnoj osnovi,
- f) u dva navrata je odveo na položaje koje su držali pripadnici VRS na planini Ozren, pa je prisilio na seksualne odnose sa vojnicima, potičući ih na to riječima da se mogu „malo zabaviti“ sa njom, jer su to zaslužili, pa je oštećena u tim prilikama višestruko silovana, te fizički i psihički zlostavljana,
- 8) u toku 1992. i 1993. godina, skupa sa pripadnicima svoje jedinice zvane „Predini vukovi“, učestvovao u pljačkama, uništavanju imovine i zlostavljanjima civila bosnjačke nacionalnosti, ili je za takve radnje znao, pa ih nije spriječio, niti kaznio, tako što je:
- a) u maju 1992.g., skupa sa jednim pripadnikom svoje jedinice zv. „Predini vukovi“, došao u stan zaštićenog svjedoka „24“, te naredio da mu pradu sve vrijedne stvari, što je ovaj u strahu za svoj život i učinio,
- b) tačno neutvrđenog dana u toku 1992.g., fizički i psihički zlostavljao zaštićenog svjedoka „6“, tako što je došao u Centralni zatvor u Doboju, gdje je ovaj svjedok prethodno nezakonito zatvoren, te mu pristavio pištolj na glavu pitajući „hoćemo li igrati ruski rulet“, nakon čega je povukao obarač, ali pištolj nije opalio, a potom oštećenog osamario i izašao iz prostorije,
- c) krajem aprila 1993.g., angažovao 7 civila Bošnjaka, među kojima i [REDAKTIRANO] da za njegov račun skupljaju građevinski materijal, namještaj i „bijelu tehniku“ iz bosnjačkih kuća, pod prijetnjom da ako to ne učine, da će im strijeljati članove porodica u Doboju, pa je opljačkane stvari nezakonito prisvajao, u kuće iz kojih su stvari iznesene, nakon toga zapalio,
- d) u septembru 1993.g., zajedno sa petoricom neidentifikovanih vojnika, došao u stan zaštićenog svjedoka „14“, nakon čega su ga pretukli optužujući ga posjeduje radio stanicu, u osumnjičeni ga udario puškom u glavu, tako da ga je „oblila krv“,
- e) pripadnici njegove jedinice zv. „Predini vukovi“, u maju 1992.g., fizički zlostavljali i tukli [REDAKTIRANO] koja je bila zatvorena u Centralni zatvor u Doboju; u julu 1992.g., pljačkali, zlostavljali i tukli stanovare zgrade u ul. „Čuprijska“ u Doboju, među kojima i izvjesnog [REDAKTIRANO] te činili druga nečovječna djela prema civilima nesrpske nacionalnosti u Doboju, za koje radnje je osumnjičeni znao, a nije ih spriječio, niti počinio kaznio;

Dakle, u okviru širokog i sistematičnog napada protiv civilnog nesrpskog stanovništva općine Doboј, znajući za takav napad, kao komandni jedinica zvalie „Predini vikovi“, izvršio, podsticao, pomagao, te znao, a nije spriječio niti kaznio: ubistva; teška oduzimanja fizičke slobode suprotno osnovnim pravilima međunarodnog prava; prisiljavanje na seksualno ropstvo; silovanja; progon civilnog stanovništva nesrpske nacionalnosti na nacionalnoj, etničkoj, vjerskoj i spolnoj osnovi; te druga nečovječna djela učinjena u namjeri nanošenja velikih patnji, ozbiljnih fizičkih povreda i nanješavanja zdravlja.

Čime je radnjama od 1. do 8. dispozitiva optužnice počinio krivično djelo zločin protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h), u vezi sa tačkama a), c), d), e) f), g) i k) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u u vezi sa članom 180 stav 1. i 2. istog zakona.

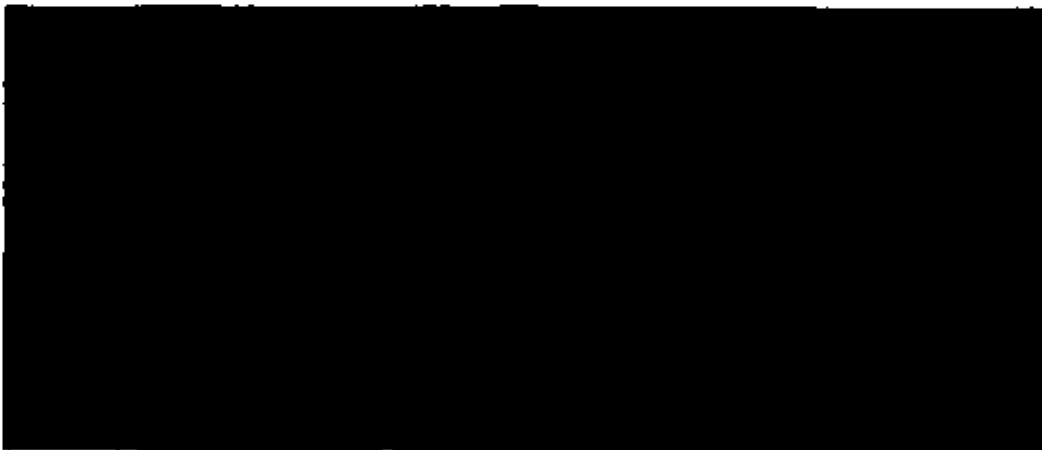
Stoga

P R E D L A Ž E M

I. Da taj Sud zakaže glavni pretres na koji da se pozovu:

- Tužilac Tužiteljstva BiH,
- Optuženi Kujundžić Predrug, pritvorska jedinica Suda BiH,
- Branitelj optuženog, Ristić Miroslav, advokat iz Doboja.

II. Da se saslušaju kao svjedoci:

b.) Zaštićeni svjedoci:

1. Zaštićeni svjedok „2“,¹
2. Zaštićeni svjedok „4“.

¹ Rješenje Suda BiH X-KRN-07/443 od 29.11.2007. godine (Svjedoci „2“ i „4“)

3. Zaštićeni svjedok „6“,²
4. Zaštićeni svjedok „8“.
5. Zaštićeni svjedok „10“.
6. Zaštićeni svjedok „12“.
7. Zaštićeni svjedok „14“.
8. Zaštićeni svjedok „16“,³
9. Zaštićeni svjedok „18“.
10. Zaštićeni svjedok „20“.
11. Zaštićeni svjedok „24“.
12. Zaštićeni svjedok „26“.
13. Zaštićeni svjedok „28“.
14. Zaštićeni svjedok „32“.⁴

c.) *Stručni svjedok:*

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

² Rješenje Suda BiH X-KRN-07/442 od 05.12.2007. godine (Svjedoci „6“, „8“, „10“, „12“ i „14“)

³ Rješenje Suda BiH X-KRN-07/442 od 06.12.2007. godine (Svjedoci „16“, „18“, „20“, „22“, „24“, „26“ i „30“)

⁴ Rješenje Suda BiH X-KRN-07/442 od 19.12.2007. godine (Svjedok „32“)

34.
35.
36.
37.

III. Da se saslušaju vještaci:

1.
2.
3.

IV. Da se izvrši uvid u:

1. Presudu MKSJ broj: IT-00-39-T od 27. septembra 2006. godine u krivičnom predmetu protiv Mamčila Krajišnika, (dijelovi koji se odnose na područje Doboja).
2. Presudu MKSJ broj: IT-00-39&40/1 od 27. februara 2003. godine, u krivičnom predmetu protiv Biljane Plavšić (dijelovi koji se odnose na područje Doboja).
3. Presudu MKSJ broj: IT-95-9-T, u krivičnom predmetu protiv Sime Žarića, Blagoja Simitića i Miroslava Tadića,
4. Presude MKSJ broj: IT-95-10-T, i broj IT-95-10-A, u krivičnom predmetu protiv Gorana Jelisića,
5. Presude MKSJ broj: IT-94-1-T, i broj IT-94-1-A, u krivičnom predmetu protiv Duška Tadića,
6. Presude MKSJ broj: IT-97-24-T, i broj IT-97-24-A, u krivičnom predmetu protiv Milomira Stakića,
7. Presuda Višeg regionalnog suda u Diseldorfu broj: IV-26/96, 2 StrE 8/96 od 26. septembra 1997. godine, u krivičnom predmetu protiv Jorgić Nikole,
8. Presuda Saveznog vrhovnog suda SR Njemačke broj: 3 Str 215/98 od 30. aprila 1999. godine u krivičnom predmetu protiv Jorgić Nikole,
9. Odluka o verifikaciji proglašenih Srpskih autonomnih oblasti u BiH (Izvod iz Službenog glasnika srpskog naroda u BiH br. 1/92 od 15.01.1992. godine,
10. Dopis Generalnog sekretara UN od 24.05.1994. godine upućen predsjedavajućem Vijeća sigurnosti, Aneks IX i Aneks X,
11. Izveštaj organizacije HUMAN RIGHTS HELSINKI, pod nazivom „Bosna i Hercegovina, nastavlja se uticaj gospodara rata u Bosni“ od decembra 1996.g.,
12. Izvod iz dokumentu Državnog zavoda za statistiku R BiH – nacionalni sastav stanovništva za 1991. godinu, za područje općine Doboje,
13. Tabelaarni pregled žrtava nesrpske nacionalnosti za područje Doboja u periodu 1992. – 1995. godina, Istrativačko dokumentacionog centra Sarajeva,

14. Dopis odjeljenja za boračko invalidsku zaštitu opštine Doboj broj str. pov. 08-835-3/2007 od 20. novembra 2007. godine.
15. Dopis CJB Doboj broj: pov. 11-02-272/07 od 7.11.2007. godine, sa priložima (Izvod iz registra pripadnika SRM Doboj – redni broj 53 i redni broj 69: Evidencija o učešću pripadnika MUP RS u borbenim dejstvima).
16. Dokument MKSJ broj. 0360826 - Spisak četa, formacijski raspored i pripadnici četa u okviru SJB Doboj (četa X – osumnjičeni Kujundžić Predrag).
17. Službena zabilješka CSB Sektor SNB Banja Luka od 28.09.1992. godine - dokument MKSJ broj. B 0082889.
18. Informacija MUP CSB Sektor SNB Banja Luka od 16.11.1993. godine – dokument MKSJ broj B 0011313.
19. Fotografije osumnjičenog oduzete prilikom pretresa njegovog stana danu 10.10.2007.g..
20. Naredba za pretres Suda BiH broj: X –KRN-07/442 od 08.10.2007.g..
21. Zapisnik o pretresu stana Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-04/2-04-2-17/07 od 10.10.2007.g..
22. Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-04/2-04-2-29/07 od 10.10.2007.g..
23. Medicinska dokumentacija Opšte bolnice „Sveti Apostol Luka“ u Doboju na ime osumnjičenog Kujundžić Predraga, za periode 20.05.1992. do 25.05.1992. godine; 20.08.1992. do 27.08.1992. godine; 20.10.1992. do 23.10.1992. godine; i 23.12.1992. do 24.12.1992. godine.
24. Zapisnik o ekshumaciji i sudskomedicinskoj ekspertizi - Makljenovac, Kantonalnog suda u Zenici, u periodu 03. – 14.11.1998. godine.
25. Zapisnik o nastavku postupka ekshumacije, Kantonalnog suda u Zenici od 04.12.1998. godine.
26. Službena zabilješka povodom markiranja grobnica, ekshumacija i identifikacija, MAK-1, MAK-2, MAK-3, MUP-u Zenica od 09.11.1998. godine.
27. Službena zabilješka povodom izvršene obdukcije 11 tijela, Makljenovac, MUP-u Zenicu od 16.11.1998. godine.
28. Službena zabilješka povodom ekshumacije tijela Makljenovac i Putnikovo Brdo MUP-u Zenicu od 13.11.1998. godine.
29. Zapisnik o utvrđivanju identiteta za osobu ██████████ MAK-8 Zavodu za sudsku medicinu Kliničkog centra Tuzla od 07.12.1998. godine.
30. Izvještaj o sudsko medicinskoj ekspertizi za osobu ██████████ MAK-8, Ekspertni tim Tuzla od 07.12.1998. godine, sa fotodokumentacijom.
31. Zapisnik o utvrđivanju identiteta za osobu ██████████ MAK-4/4, Zavodu za sudsku medicinu Kliničkog centra Tuzla od 07.11.1998. godine.
32. Izvještaj o sudsko medicinskoj ekspertizi za osobu ██████████ MAK-4/4, Ekspertni tim Tuzla od 07.11.1998. godine.
33. Zapisnik o utvrđivanju identiteta za osobu ██████████ MAK-4/6, Zavodu za sudsku medicinu Kliničkog centra Tuzla od 07.11.1998. godine.
34. Izvještaj o sudsko medicinskoj ekspertizi za osobu ██████████ MAK-4/6, Ekspertni tim Tuzla od 06.11.1998. godina.

35. Zapisnik o utvrđivanju identiteta za osobu ██████████ MAK-4/3. Zavod za sudsku medicinu Kliničkog centra Tuzla od 07.11.1998. godine.
36. Izvještaj o sudsko medicinskoj ekspertizi za osobu ██████████ MAK-4/3. Ekspertni tim Tuzla od 07.11.1998. godine.
37. Zapisnik o utvrđivanju identiteta za osobu ██████████ MAK-4/2. Zavod za sudsku medicinu Kliničkog centra Tuzla od 07.11.1998. godine.
38. Izvještaj o sudsko medicinskoj ekspertizi za osobu ██████████ MAK-4/2. Ekspertni tim Tuzla od 07.11.1998. godine.
39. Zapisnik o utvrđivanju identiteta za osobu ██████████ MAK-3/6. Zavodu za sudsku medicinu Kliničkog centra Tuzla od 12.11.1998. godine.
40. Izvještaj o sudsko medicinskoj ekspertizi za osobu ██████████ MAK-3/6. Ekspertni tim Tuzla od 06.11.1998. godine.
41. Zapisnik o utvrđivanju identiteta za osobu ██████████ MAK-7. Zavod za sudsku medicinu Kliničkog centra Tuzla od 14.11.1998. godine.
42. Izvještaj o sudsko medicinskoj ekspertizi za osobu ██████████ MAK-7. Ekspertni tim Tuzla od 14.11.1998. godine.
43. Zapisnik o utvrđivanju identiteta za osobu ██████████ MAK-3/1. Zavod za sudsku medicinu Kliničkog centra Tuzla od 07.11.1998. godine.
44. Izvještaj o sudsko medicinskoj ekspertizi za osobu ██████████ MAK-3/1. Ekspertni tim Tuzla od 07.11.1998. godine.
45. Zapisnik o utvrđivanju identiteta za osobu ██████████ MAK-3/7. Zavod za sudsku medicinu Kliničkog centra Tuzla od 07.11.1998. godine.
46. Izvještaj o sudsko medicinskoj ekspertizi za ██████████ MAK-3/7. Ekspertni tim Tuzla od 07.11.1998. godine.
47. Zapisnik o utvrđivanju identiteta za osobu ██████████ MAK-1. Zavod za sudsku medicinu Kliničkog centra Tuzla od 14.11.1998. godine, sa dopisom MUP-a ZDK broj 10-01/2-4-1-222-184-2/98 od 02.12.1998.g
48. Izvještaj o sudsko medicinskoj ekspertizi za osobu ██████████ MAK-1. Ekspertni tim Tuzla od 07.11.1998. godine.
49. Zapisnik o utvrđivanju identiteta za osobu ██████████ MAK-3/2. Zavod za sudsku medicinu Kliničkog centra Tuzla od 07.11.1998. godine.
50. Izvještaj o sudsko medicinskoj ekspertizi za osobu ██████████ MAK-3/2. Ekspertni tim Tuzla od 07.11.1998. godine.
51. Zapisnik o utvrđivanju identiteta za osobu ██████████ MAK-3/3. Zavod za sudsku medicinu Kliničkog centra Tuzla od 07.11.1998. godine.
52. Izvještaj o sudsko medicinskoj ekspertizi za osobu ██████████ MAK-3/3. Ekspertni tim Tuzla od 07.11.1998. godine.
53. Zapisnik o utvrđivanju identiteta za osobu ██████████ MAK-4/5. Zavod za sudsku medicinu Kliničkog centra Tuzla od 07.11.1998. godine.
54. Izvještaj o sudsko medicinskoj ekspertizi za osobu ██████████ MAK-4/5. Ekspertni tim Tuzla od 07.11.1998. godine.
55. Zapisnik o utvrđivanju identiteta za osobu ██████████ MAK-4/1. Zavod za sudsku medicinu Kliničkog centra Tuzla od 07.11.1998. godine.
56. Izvještaj o sudsko medicinskoj ekspertizi za osobu ██████████ MAK-4/1. Ekspertni tim Tuzla od 07.11.1998. godine.
57. Zapisnik o ekshumaciji Kantonalnog suda u Tuzli broj: Kri: 110/00 od 30.10.2000. godine.

58. Izvještaj o sudsko medicinskoj ekspertizi za osobu [REDACTED] D.GRA-8/1 Ekspertini tim Tuzla od 7.11.2000. godine.
59. Fotodokumentacija MUP-a ZE-DO Kantona broj 10-01/2-4-233-117/98 od 12.11.1998. godine, o ekshumaciji grobnice „7“, u mjestu Maktjenovac.
60. Crtež lica mjesta MUP-a ZE-DO Kantona broj 10-01/2-4-233-116/98 od 12.11.1998. godine – ekshumacija grobnice „7“.
61. Fotodokumentacija MUP-a ZE-DO Kantona broj 10-01/2-4-233-118/98 od 14.11.1998. godine, o pregledu lešu grobnice „7“.
62. Fotodokumentacija MUP-a ZE-DO Kantona broj 10-01/2-4-233-97/98 od 03.11.1998. godine, o ekshumaciji grobnice „1“, u mjestu Maktjenovac.
63. Crtež lica mjesta MUP-a ZE-DO Kantona broj 10-01/2-4-233-96/98 od 03.11.1998. godine – ekshumacija grobnice „7“.
64. Fotodokumentacija MUP-a ZE-DO Kantona broj 10-01/2-4-233-104/98 od 07.11.1998. godine, o pregledu leša grobnice „1“.
65. Fotodokumentacija MUP-a ZE-DO Kantona broj 10-01/2-4-233-103/98 od 4.-6.11.1998. godine, o ekshumaciji grobnice „4“, u mjestu Maktjenovac.
66. Crtež lica mjesta MUP-a ZE-DO Kantona broj 10-01/2-4-233-102/98 od 4.-6.11.1998. godine – ekshumacija grobnice „4“.
67. Fotodokumentacija MUP-a ZE-DO Kantona broj 10-01/2-4-233-107/98 od 07.11.1998. godine, o pregledu leševa grobnice „4“, MAK 4/1-6.
68. Fotodokumentacija MUP-a ZE-DO Kantona broj 10-01/2-4-233-101/98 od 4.-6.11.1998. godine, o ekshumaciji grobnice „3“, u mjestu Maktjenovac.
69. Crtež lica mjesta MUP-a ZE-DO Kantona broj 10-01/2-4-233-100/98 od 4.-6.11.1998. godine – ekshumacija grobnice „3“.
70. Fotodokumentacija MUP-a ZE-DO Kantona broj 10-01/2-4-233-106/98 od 07.11.1998. godine, o pregledu leševa grobnice „3“, MAK 3/1-7.
71. Izvod iz matične knjige umrlih na [REDACTED]
72. Izvod iz knjige nestalih MKCK za [REDACTED]
73. Izvod iz matične knjige umrlih na [REDACTED]
74. Izvod iz knjige nestalih MKCK za [REDACTED]
75. DVD snimak ekshumacije u mjestu Maktjenovac, Doboj, od 03.-07.11.1998.g..
76. Nalaz i mišljenje tima vještaka neuropsihijataru Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu od 26.09.2007. godine za zaštićenog svjedoka „2“.
77. Nalaz i mišljenje vještaka psihologa Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu od 25.09.2007. godine za zaštićenog svjedoka „2“.
78. Medicinska dokumentacija za zaštićenog svjedoka „2“ i 10 nalazi od 26.04.2005. godine, 27.04.2005. godine, 28.04.2005. godine, 29.04.2005. godine, 30.05.2005. godine, 10.06.2005. godine, i od 18.06.2007. godine.
79. Nalaz i mišljenje vještaka hirurga, od 18.12.2007.g., o tjelesnim povredama zaštićenog svjedoka „2“.
80. Potvrda Opšte bolnice „Sveti Apostol i Luka“ Doboj broj: 3368-1/07 od 14.09.2007. godine, za zaštićenog svjedoka „2“, i izvod iz prijemne knjige pacijenata Opšte bolnice „Sveti Apostol i Luka“ Doboj za zaštićenog svjedoka „2“ – redni broj 7802.

81. *Dopisi CJB Doboj broj: 11-05/2-206-272-2/07 od 02.08.2007. i broj: 11-05/2-206-272-1/07 od 02.08.2007. godine, sa priložima koji se odnose na promjenu imena zaštićenog svjedoka „2“ i to:*
- a. *Ovjerena fotokopiju kartona lične karte red br. 455/92,*
 - b. *Ovjerena fotokopiju izvoda iz MKR od 15.12.1992. godine,*
 - c. *Ovjerena fotokopija izvodu iz registra o promjeni ličnog imena,*
 - d. *Ovjerenu fotokopiju kartonu prebivališta,*
82. *Dopis CJB Doboj – PS Derventa broj: 11-5/05-207-101/07 od 01.08.2007. godine, sa priložima i to:*
- a. *Ovjerenu fotokopiju prijave – odjave prebivališta od 20.03.2001. godine.*
 - b. *Ovjerena fotokopija izvodu iz registra ličnih karata iz 2001. godine – redni broj 376.*
 - c. *Ovjerena fotokopiju kartonu prebivališta od 20.03.2001. godine.*
 - d. *Ovjerena fotokopiju kartona lične karte od 20.03.2001. godine,*
 - e. *Ovjerena fotokopija izvodu iz MKR od 25.01.2001. godine,*
 - f. *Ovjerenu fotokopiju priznanice o uplati za ličnu kartu,*
 - g. *Ovjerena fotokopiju zultijeva za izdavanje – zamjenu lične karte od 16.03.2001. godine,*
 - h. *Ovjerena fotokopija izvoda iz registra ličnih karata iz 1994. godine – redni broj 1523.*
 - i. *Ovjerena fotokopiju kartona lične karte od 10.10.1994. godine,*
83. *Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog Kujundžić Predraga, CJB Doboj, broj Pov. 11-02-341/07 od 18.12.2007.g.*
84. *Zapisnik o uviđaju Osnovnog suda u Gračanici broj: Kri.24/93 od 15.06.1995. godine o oštećenim vjerskim objektima u mjestima Mala Brijesnica, Velika Brijesnica, Klakoinica, Stanić Rijeka i Lukavica Rijeka,*
85. *Foto-dokumentacija oštećenog vjerskog objekta – džamije u Velikoj Brijesnici, općina Doboj i krivična prijava SJB Doboj broj: KU 3/96 od 06.02.1996. godine,*
86. *Foto-dokumentacija oštećenog vjerskog objekta – džamije u Maloj Brijesnici, općina Doboj i krivična prijava SJB Doboj broj: KU 2/96 od 05.02.1996. godine,*
87. *Krivična prijava SJB Doboj od 13.02.1996. godine protiv NN izvršioca, zbog uništenja vjerskog objekta – džamije u Stanić Rijeci, općina Doboj,*
88. *Foto-dokumentacija oštećenog vjerskog objekta – džamije u mjestu Lukavica Rijeka, općina Doboj,*
89. *Krivična prijava SJB Doboj broj: KU 5/96 od 13.02.1996. godine,*
90. *Foto-dokumentacija oštećenog vjerskog objekta – džamije u Klakoinici, općina Doboj,*
91. *Krivična prijava SJB Doboj broj: KU 4/96 od 12.02.1996. godine,*
92. *Službenu zabilješka od 22.10.1992. godine, u vezi oštećenju vjerskog objekta – džamije u Mutuzićima, općina Doboj,*

93. Krivična prijava SJB Doboj od 18.12.1995. godine protiv NN izvršioca, zbog oštećenja vjerskog objekta – džamije u Maruzićima, općina Doboj.
94. Službena zabiljetka od 21.08.1992. godine, u vezi oštećenja vjerskog objekta – džamije u Mravićima, općina Doboj.
95. Krivična prijava protiv NN izvršioca, zbog oštećenja vjerskog objekta – džamije u Mravićima, općina Doboj.
96. Foto-dokumentacija oštećenog vjerskog objekta – Donje džamije u Kotorskom, općina Doboj.
97. Foto-dokumentacija oštećenog vjerskog objekta – Gornje džamije u Kotorskom, općina Doboj.
98. Krivična prijava SJB Doboj od 14.03.1996. godine protiv Stanković Milovana zbog oštećenja vjerskih objekata – Gornje i Donje džamije u Kotorskom, općina Doboj.

REZULTAT ISTRAGE

Rezultati provedene istrage na nedvojbeni način potvrđuje osnovanost ove optužnice tj. da je osumnjičeni Kujundžić Predrag počinio krivično djelo zločin protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h), u vezi sa tačkama a), d), e), g) i k) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa članom 180 stav 1. i 2. Istog zakona.

Iz činjeničnog stanja utvrđenog u istrazi koje je zasnovano kako na objektivnim dokazima, tako i na iskazima saslušanih svjedoka, proizilazi da je osumnjičeni kao pripadnik oružanih snaga Vojске Srpske Republike BiH, u okviru širokog i sistematičnog napada usmjerenog protiv nesrpskog stanovništva općine Doboj, kao dio tog napada, i to kao komandant jedinice zv. „Predini vikovi“, izvršio, podsticao, pomagao, te znao, a nije spriječio niti kaznio: ubistva; teška oduzimanja fizičke slobode suprotno osnovnim pravilima međunarodnog prava; prisiljavanje na seksualnu ropstvo; silovanja; progon civilnog stanovništva nesrpske nacionalnosti na nacionalnoj, etničkoj, vjerskoj i spolnoj osnovi; te druga nečovječna djela učinjena u namjeri nanošenja velikih patnji, ozbiljnih fizičkih povreda i narušavanja zdravlja, u vrijeme, na mjestima i na način kako je to opisano u dispozitivu optužnice.

Da je u kritičnom periodu postojao širok i sistematičan napad srpskih vojnih, policijskih i paravojnih snaga na većem dijelu teritorije R BiH, a tako i na području općine Doboj, usmjeren protiv nesrpskog civilnog stanovništva, nesporno proizilazi iz iskazu saslušanih svjedoka kao i iz priloženih materijalnih dokaza

Iz pravomoćnih presuda MKSJ u predmetima broj: IT-95-9-T, protiv Sinie Zarića, Blagoja Simića i Miroslava Tadića, broj: IT-95-10-T, u krivičnom predmetu protiv Gorana Jelisića, broj: IT-94-1-T, u krivičnom predmetu protiv Duška Tadića, i broj: IT-97-24-T, u krivičnom predmetu protiv Milomira Stakića, vidi se da je u periodu koji obuhvata optužnica, postojao širok i sistematičan napad na područjima istočne, sjeveroistočne i sjeverne Bosne, usmjeren protiv nesrpskog civilnog stanovništva.

Doboj se nalazi u sjeveroistočnoj Bosni, u prema podacima popisa stanovništva iz 1991. godine, proizilazi da je predratno stanovništvo dobojske općine brojalo 102.546 osoba, od čega su 40,2% bili Bošnjaci, 19% Srbi, 13% Hrvati, 5,5% Jugoslaveni i 2,3% ostali, koje činjenice su utvrđene i presudom MKSJ broj IT – 00-39-T od 27. septembra 2006. g., u predmetu protiv Momčila Krajišnika. (str. 126. tač. 338.).

Iz naznačene presude također proizilaze slijedeće činjenice:

- u martu i aprilu 1992. g., JNA je postavila kontrolne punktove u gradu Doboju, (str. 126. tač. 339.),
- danu 03. maja 1992. g., pripadnici srpskih paravojnih jedinica, JNA i policija su preuzeli kontrolu nad gradom Dobojem. Srpski Krizni štab je preuzeo kontrolu nad opštinom, policajci Muslimani su uhapšeni, od Muslimana i Hrvata je zahtevano da predaju oružje, te je uveden policijski čas kojim je ograničena sloboda kretanja Muslimanima i Hrvatima na sumo 2 sata dnevno. (str. 126. tač. 340.).
- u maju i junu 1992. g., granatiranjem ili eksplozivom oštećen je ili potpuno razoren 21 muslimanski ili katolički spomenik u općini Doboj (str. 126. i 127., tač. 341.),
- u maju i junu 1992. g., srpske vlasti u općini Doboj su držale muslimanske i hrvatske civile u 33 zatočenička centra, u skučenom prostoru i u neljudanim uvjetima, izloženi teškom zlostavljanju (str. 128. tač. 345.),
- u Doboju je, kao i u brojnim drugim gradovima u BiH, došlo do raseljavanja Muslimana i Hrvata protiv njihove volje, koji u vrijeme prisilnog premještanja nisu aktivno učestvovali u neprijateljstvima, a to raseljavanje je bilo dio rasprostranjenog i sistematskog napada usmjerenog protiv civilu nesrpske nacionalnosti (str. 272. tač. 732.).

Pored toga, i presudom MKSJ broj IT – 00-39&40/1 od 27. februara 2003. g., u predmetu protiv Biljane Plavšić, utvrđene su slijedeće činjenice koje se odnose na područje Duboja i vezane su za predmet optužbe:

- danu 12. 07. 1992. g., više zarobljenih ne-Srba koji su bili zatočeni u Perčinom distu, izvedeno je i ubijeno dok su u borbenim dejstvima služili kao živi štit (prilog B, tač. 6. – Lišavanje života povezano su zatočeničkim objektima),
- na području općine Doboj je postojalo 30 zatočeničkih objekata (prilog C, tač. 11. – Objekti za zatočenje),
- na području općine Doboj, uništeno je pet kulturnih spomenika (prilog D, tač. 9. – Uništavanje kulturnih spomenika i svetih).

Presudom Saveznog vrhovnog suda SR Njemačke broj: 3 StR 213/98 od 30. aprila 1999. godine u krivičnom predmetu protiv Jorgić Nikole, isti je pravomoćno osuđen za počinjeno krivično djelo Genocid, počinjeno nad civilima nesrpske nacionalnosti na području Duboja.

Sve gore navedene činjenice također proizilaze i iz iskazu svjedoka koji su saslušani u toku istrage, kao i iz drugih materijalnih dokaza, kao što su: dokumentacija o oštećenim vjerskim objektima na području općine Doboј, dopis Generalnog sekretara UN od 24.05.1994. godine upućen predsjedavajućem Vijeća sigurnosti, Aneks IX i Aneks X. Izvještaj organizacije HUMAN RIGHTS HELSINKI, pod nazivom „Bosna i Hercegovina, nastavlja se uticaj gospodara rata u Bosni“ od decembra 1996.g., Tabela pregled žrtava nesrpske nacionalnosti za područje Doboја u periodu 1992. – 1993. godina, Istraživačko dokumentacionog centra Sarajevo, i dr.

Dakle, ovaj napad na nesrpsko civilno stanovništvo općine Doboј, podrazumjevaо je razoruđavanje tog stanovništva, odvođenje i zarobljavanje u logore, ispitivanja, mučenja i ubistva, masovne i prisilne deportacije, silovanja, pljačke, i paljenje kuća, te razne druge oblike nečovječnih postupaka.

Da je osumnjičeni bio pripadnik Vojske Srpske Republike Bosne i Hercegovine, i komandant jedinice zv. „Predni vikovi“, proizilazi prije svega iz njegove odbrane, koja je u tom dijelu potvrđena kako iskazima saslušanih svjedoka, tako i materijalnim dokazima, pa je iz Dopisa odjeljenju za boračko invalidsku zaštitu općine Doboј broj str. pov. 08-835-3/2007 od 20. novembra 2007. godine, vidljivo da je isti bio pripadnik vojnih i policijskih jedinica VRS u periodu od 06.10.1991.g. do 11.08.1993.g., s tim što je u periodu od 01.07.1992.g. do 02.02.1993.g., bio angažovan kao pripadnik policije, a u ostalom periodu, kao pripadnik vojske. Ovo proizilazi i iz drugih materijalnih dokaza, i to: Dokumenta MKSJ broj: 0360826 - Spisak četa formacijski raspored i pripadnici četa u okviru SJB Doboј (četa X - osumnjičeni Kujundžić Predrag), Službene zabilješke CSB Sektor SNB Banja Luka od 28.09.1992. godine - dokument MKSJ broj: B 0082889, Informacije MUP CSB Sektor SNB Banja Luka od 16.11.1993. godine - dokument MKSJ broj B 0011313.

Sve ove činjenice, kada se sagledaju u međusobnoj vezi sa iskazima svjedoka, potvrđuju diskriminatorску namjeru osumnjičenog, te nedvojbeno upućuju na zaključak da je osumnjičeni slijedio politiku i postupke Vojske Srpske Republike Bosne i Hercegovine kao vojne organizacije, koja je dovela do širokog i sistematičnog napada na civilno nesrpsko stanovništvo općine Doboј, za koji napad je osumnjičeni znaо i bio svjestan da je dio tog napada, što djelimično i sam potvrđuje u svojoj odbrani. Također ističemo da je u kritičnom periodu, posredstvom sredstava informiranja na području Doboја konstantno proklamovanu diskriminatorску politiku SDS, sa programima usmjerenim na poticanje mržnje prema nesrpskom stanovništvu, što potvrđuju svjedoci u svojim iskazima, pa je skoro svako u Doboју morao biti upoznat sa postojanjem i prirodom ovog širokog i sistematskog napada. Stoga navedene okolnosti nisu mogle ostati nepoznate osumnjičenom, jer svi prikupljeni dokazi na uvjerljiv način pokazuju da su njegove radnje bile dio ovog napada.

Osumnjičeni u svojoj odbrani poriče da je počinio krivično djelo i radnje koje mu se stavljaju na teret.

Međutim, očigledno je da je njegova odbrana konstruirana s ciljem izbjegavanja ili umanjavanja krivične odgovornosti, pa je tako na više mjesta u iskazu, osumnjičeni sam

sebi kontradiktoran, te prebacuje odgovornosti za izvršenje pojedinih krivičnih radnji na poginulog brata Kujundžić Nenada. Primjera radi, osumnjičeni priznaje da je organizirao autobuse za deportaciju mještana Grapske, koji su „željeli“ otići za Kostajnicu, u istovremeno priznaje da je Grapska bila izložena artiljerijskoj vatri, pa je s toga nekako morao biti svjestan da se nije radilo o dobrovoljnom napuštanju sela, u iakođer je opovrgnuo dio njegove odbrane u kojem navodi da zbog povreda koje je zadobio i liječenju u bolnici nije ni mogao biti prisutan radnjama izvršenju u vrijeme kad su se dešavala, jer iz prihvaćene medicinske dokumentacije nesporno proizlazi da osumnjičeni nije bio na liječenju u vrijeme kad su se predmetni događaji odvijali.

Da je osumnjičeni zaista počinio radnje koje mu se stavljaju na teret, proizlazi iz iskaza svjedoka koji su saslušani u toku istrage i koji su mahom žrtve ili očevidci zločinu osumnjičenog, a čiji iskazi su potvrđeni i prikupljenim materijalnim dokazima.

Tako proizlazi da je osumnjičeni:

-dana 10.maja 1992.g., učestvovao u napadu na sela Grapska i tom prilikom ranio najmanje 1 osobu, te lišio života dijete u dobi od 10 godina, što potvrđuju svjedoci „2“ i „4“, čiji su iskazi potkrijepljeni i materijalnim dokazima – medicinskom dokumentacijom i Nalazom vještačenja tjelesnih povreda za svjedoka „2“, te zapisnikom o ekshumaciji i sudsko-medicinskoj ekspertizi za ubijenog mladb. D.D. u da je istog dana učestvovao u deportaciji stanovništva Grapske, priznaje sam osumnjičeni u svom iskazu;

-dana 12.06.1992.g., učestvovao u okupaciji sela Bukovačke Čivdije, u fizičkom zlostavljanju civila bosnjačke nacionalnosti pred mjesnim domom, znao za rušenje džamije u selu, pljačku i paljenje kuća, u nezakonitom lišenju slobode oko 160 civila iz ovog sela i njihovoj deportaciji u logor „Perčin disk“, gdje su bili izloženi nedovjednom postupanju, dana 12.07.1992.g., učestvovao u odvođenju zatvorenika iz logora „Perčin disk“ u „živi štit“ na mjestu Makljenovac, kojim prilikom je smrtno stradalo najmanje 17 osoba, znao za zlostavljanje i teško premlaćivanje zatvorenika logora „Perčin disk“ dana 19.07.1992.g. pa ništa nije poduzeo da to spriječi, odnosno učinioca kazni;

što potvrđuju svjedoci „32“, „28“, „22“, „20“, „16“, „12“, „10“, „8“, „6“;

čiji su iskazi potkrijepljeni i materijalnim dokazima - Zapisnicima i fotodokumentacijom o ekshumaciji, te zapisnicima o sudsko-medicinskoj ekspertizi posmrtnih ostataka;

-u junu 1992.g., silovao mladb. svjedoka „2“, te znao za silovanje koje je pripadnik njegove jedinice izvršio nad svjedokom „4“, pa ništa nije poduzeo da to spriječi, odnosno učinioca kazni; što potvrđuju svjedoci „2“ i „4“;

-u periodu od juna do decembra 1992.g., držao u seksualnom ropstvu mladb. osobu, prema kojoj je okrutno postupao i zlostavljao je, što potvrđuju svjedoci „2“ i „4“, čiji su iskazi potkrijepljeni i materijalnim dokazima – dokumentacijom o promjeni imena svjedoka „2“, Nalazom i mišljenjem tima vještaka neuropsihijaturu i psihologa, te medicinskom dokumentacijom na imie svjedoka „2“;

-u toku 1992.g. i 1993.g., učestvovao u pljačkama i zlostavljanjima civila nesrpske nacionalnosti, ili je za takve radnje, počinjene od strane pripadnika svoje jedinice mogao znati, što potvrđuju svjedoci „24“, „18“, „14“, „6“;

Jedan broj saslušanih svjedoka, iako nemaju neposredno saznanje o radnjama osumnjičenog, u svojim iskazima potvrđuju postojanje širokog i sistematičnog napada u samom gradu Doboju kao i u okolnim selima [REDAKCIJA] neki svjedoci potvrđuju status osumnjičenog, tj. njegovu zapovjednu ulogu [REDAKCIJA] dok su neki svjedoci dali svoje iskaze kao zakonski zastupnici smrtno stradalih [REDAKCIJA] ili imaju posredna saznanja koja potvrđuju iskaze žrtava [REDAKCIJA]

Cijeneći sve naprijed navedeno, smatram da se nedvojbeno može zaključiti da je u proljeće 1992.g., od strane vojske i policije tzv. Srpske republike BiH/Republike Srpske, kao i paravojnih formacija, izvršen širok i sistematičan napad usmjeren protiv civilnog stanovništva nesrpske nacionalnosti u općini Doboj, u kojem napadu je osumnjičeni, znajući za takav napad, počinio radnju koje mu se stavlja na teret u dispozitivu optužnice, a koje se uklapaju u taj napad i čine njegov dio, te obzirom da su počinjenim radnjama u cjelosti ostvarena bitna obilježja krivičnog djela koje se osumnjičenom stavlja na teret, to smatram ovu optužnicu u cjelosti osnovanu, na osnovu čega predlažem da sudija za prethodno saslušanje istu potvrdi u cjelosti.

PRIJEDLOG ZA ODREĐIVANJE PRITVORA NAKON POTVRĐIVANJA OPTUŽNICE

Na osnovu izloženih dokaza, Tužilaštvo smatra da iz istih proizilazi osnovana sumnja da je osumnjičeni Kujundžić Predrag počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, čime je ispunjen opći uvjet za određivanje pritvora, propisan članom 132. stav 1. ZKP-a BiH.

Kada su u pitanju posebni uvjeti za određivanje pritvora, Tužilaštvo BiH smatra da su ispunjeni uvjeti propisani članom 132. stav 1. tačke a), b) i d) ZKP BiH, tj. da:

- postoje okolnosti koje ukazuju na opasnost od bjekstva osumnjičenog,
- da postoji osnovana bojazan da će osumnjičeni, ukoliko bude boravio na slobodi, ometati krivični postupak ujecajem na svjedoke, saučesnike ili prikrivače;
- zbog načina učinjenja i nastupjelih posljedica je određivanje pritvora neophodno za sigurnost građana, a osumnjičenom se stavlja na teret izvršenje krivičnog djela iz člana 172 stav 1. KZ BiH, a u vezi sa članom 180. stav 1 i 2. KZ-a BiH za koja se može izreći kazna zatvora u trajanju od deset godina ili težu kaznu.

Kada je riječ o prvom osnovu za pritvor koji je propisan odredbom člana 132. stav 1. tačku a) Tužilaštvo BiH smatra da postoji realna opasnost od bjekstva osumnjičenog, ukoliko mu mjera pritvora ne bi bila određena.

Prije svega, ističemo da je Odlukom Vijeća ministara BiH o mjerama radi efikasnog provođenja mandata Međunarodnog krivičnog tribunala za bivšu Jugoslaviju od 30. avgusta 2007. g. (objavljena u Sl. glasniku BiH br. 72/07), pod rednim brojem 17., označen osumnjičeni Kujundžić Predrag, zbog učestvovanja u aktivnostima koje pomažu osobama u bijegu da izbjegnu pravdu za zločine za koje ih je optužio Međunarodni krivični tribunal za bivšu Jugoslaviju ili postupanju na način koji može ometi MKSJ da efikasno provede svoj mandat. Iz tih razloga je osumnjičenom oduzeta lična karta.

Slijedom toga, nedvojbeno proizilazi da je osumnjičeni uključen u mrežu pomagača „Hakkih bjegunaca“, pa se osnovano može zaključiti da bi boravkom na slobodi, i on sam dobio svu potrebnu pomoć u cilju bjekstva ili sakrivanja.

Činjenica da mu je oduzeta lična karta, neće ga spriječiti u bjekstvu, jer on posredstvom pomagača iz „mreže“, ili bez toga, može bez poteškoća preći granicu i nelegalnim putevima.

Osumnjičeni se također može sakriti i na području BiH, ne prelazeći državnu granicu, jer mu navedenom Odlukom nije zabranjeno kretanje u BiH, već je to slučaj samo sa osobama koje nisu državljanji BiH.

Dakle, nakon što je suočen sa mogućnošću da bude osuđen za krivično djelo za koje se može izreći najteža zapriječena kazna- kazna dugotrajnog zatvora, osumnjičeni ima jak motiv da izbjegne krivično gonjenje, time što će pobjeći ili se sakriti, a za realizaciju toga, on ima i na raspolaganju i finansijsku i svaku drugu pomoć koja mu bude potrebna.

Napominjemo da je i sam osumnjičeni imućna osoba, što se vidi iz prikupljene dokumentacije o njegovom imovnom stanju, tako da u slučaju njegovog bjekstva ili sakrivanja neće biti dovedena u pitanje egzistencija članova njegove porodice.

Ističemo činjenicu, da je do sada velik broj osumnjičenih osoba za krivična djela iz glave XVII KZ BiH uspjelo da se sakrije ili pobjegne u susjedne države, te na taj način izbjegne krivično gonjenje, pa je i taj Sud, u mnogim svojim rješenjima u određivanju pritvora prepoznao takvu opasnost (X-KR-05/161 od 20.02.2006.g.-Gojko Junković: X-KR-05/16 od 03.02. 2006.g – Dragoje Paunović i dr.).

Na osnovu izloženog, proizilazi da ukoliko osumnjičeni Kujundžić Predrag bude pušten na slobodu, postoji realna opasnost od njegovog bjekstva u cilju izbjegavanja krivičnog gonjenja, pa s toga smatramo da postoji razlog iz člana 132. stav 1. tačka a) ZKP BiH za određivanje pritvora protiv osumnjičenog.

Kada je u pitanju razlog za pritvor propisan odredbom člana 132. stav 1. tačka b) ZKP BiH, Tužilaštvo smatra da postoji osnovana bojazan da bi osumnjičeni boravkom na slobodi, mogao ometati postupak utjecajem na svjedoke i saučesnike.

S tim u vezi Tužilaštvo napominje da se osnovano sumnja u najvećem dijelu zasniva na iskazima svjedoka koji su u većini slučajeva direktne žrtve zločina ili članovi porodica ubijenih i nastalih lica žrtvu predmetnog krivičnog djela, a čiji je identitet

osumnjičenom uglavnom poznat, te bi u slučaju eventualnog puštanja na slobodu osumnjičeni mogao lako izvršiti utjecaj na te svjedoke. Posebno je bitno naglasiti činjenicu da su se neki od svjedoka vratili u svoje prijeratno prebivalište, tj. na područje općine Doboja, gdje je osumnjičeni i danas izuzetno utjecajnu, bogatu i moćna osobu.

Osumnjičeni bi nakon potvrđivanja optužnice imao poseban motiv da vrši utjecaj na svjedoke, jer se sudska odluka zasnuje samo na neposredno izvedenim dokazima pred sudskim vijećem u toku glavnog pretresa, tako da je opravdano vjerovati da bi osumnjičeni boravkom na slobodi poduzeo mjere u cilju zastrašivanja ili podmićivanja svjedoku, kako bi promijenili svoje iskaze iz istrage.

Posebno ističemo da je u toku istage tužilaštvo zaprimilo anonimno pismo građana Doboja, iz kojeg se vidi da osumnjičeni čak i iz pritvora pokušava utjecati na svjedoke, poredstvom svojih prijatelja i rođaka koji ih ili zastrašuju, ili podmićuju, tako da nije teško zaključiti šta bi se tek desilo ukoliko bi osumnjičeni bio na slobodi. Također, svjedok „18“ je u toku istrage obavijestio tužioca da je usljed prijatelji telefonom kada mu je nepoznati glas rekao: "Zapamtićeš ko su Predini vukovi", toliko preplašen, da više ne želi učestvovati u postupku.

Iz iskaza do sada saslušanih svjedoka, očigledan je strah od osumnjičenog, kao i od drugih osoba koje su bili njegovi suučesnici u vrijeme izvršenja krivičnog djela, u čiji identitet u dosadašnjoj istrazi nije potpuno utvrđen.

Posebno je upečatljiva činjenica da se osumnjičenog boje ne samo svjedoci koji žive na području Doboja, nego i oni koji žive u drugim mjestima, pa čak i oni koji žive van BiH, tako da je čak 16 svjedoka zatražilo mjere zaštite u skladu su Zakonom o zaštiti svjedoka pod prijetnjom i ugroženih svjedoka.

Pored navedenog, bitno je naglasiti i činjenicu da je prema prikupljenim dokazima, osumnjičeni nasilna i agresivna osoba, koje su se plašili čak i pripadnici vlastitog - srpskog naroda, što se posebno vidi iz Službene zabilješke CSB Sektor SNB Banja Luka od 28.09.1992.g., u kojoj je, između ostalog, navedeno: „Napominjemo da se radi o vrlo naprasitoj i opasnoj ličnosti.....“, kao i iz Informacije MUP CSB Sektor SNB Banja Luka od 16.11.1993.g., u kojoj se navodi: „Na području Doboja i dalje su prisutne određene vojne formacije, ili grupe, koje nisu pod kontrolom VRS, a koje su dosta jake i drske, pa im se niko od legalnih organa ne suprotstavlja. Formacije Predruga Kujundžića, koji sebe nazivaju „Predina garda“.....koje su uglavnom vezane za Ozren više ugrožavaju bezbjednosti Srba nego pripadnika drugih nacionalnosti.“

Stijedom navedenog, bez imalo dvojbe se može zaključiti da bi osumnjičeni Kujundžić Predrag boravkom na slobodi, poduzeo mjere zastrašivanja ili podmićivanja prema svjedocima u ovom postupku, s ciljem da oni promijene svoje iskaze u toku glavnog pretresa, ili da svjedoče u njegovu korist. Ovo se odnosi kako na svjedoke optužbe, tako i na svjedoke odbrane.

Pored toga, postoji osnovana bajzana da bi osumnjičeni boravkom na slobodi mogao stupiti u kontakt sa suučesnicima te na taj način ometati vođenje krivičnog